

[Lindenskov]

Jeg vil her specielt nævne forholdene med færingernes fiskemuligheder eller -umuligheder i Grønland. Jeg håber dog og tror, at regeringen vil kunne bidrage til et bedre resultat for Færøerne i bestræbelserne for at opnå mere tilfredsstillende muligheder med det formål at stabilisere den færøske samfundsøkonomi.

Jeg vil til slut give tilslutning til finanslovsforslagets gennemførelse med de ændringsforslag, der blev vedtaget ved tredje behandling.

Bolvig (RV):

Det er dybt beskæmmende, at Danmark nu nedskærer u-landsbistanden. Det er deprimerende, at der er et flertal for en beskæring, og det er overraskende, overraskende, når man betænker, at f. eks. venstres politiske ordfører, hr. Ellemann-Jensen, så sent som i sidste uge i TV-Aktuelt advarede befolkningen mod at klynke over u-landsoverførsler. Vi er i en moralsk klemme, hvis vi deltager i klynkeriet, sagde hr. Ellemann-Jensen og fortsatte: vi må overbevise vælgerne om, at vi skal give mere, vi, der er verdens mest velhavende.

Vil hr. Bertel Haarder oplyse mig om, hvorvidt hr. Ellemann-Jensen er enig med venstre i, at u-landsbistanden skal nedskæres mere end det, regeringen foreslår? For i givet fald bør hr. Ellemann-Jensen i hvert tilfælde tilbagekalde sin TV-appel.

Det er ikke overraskende, at de store borgerlige partier ønsker at klare vores økonomiske problemer gennem besparelser på u-landsbevillingerne. Det overraskende ligger i, at socialdemokratiet lytter til de borgerlige partier, der spekulerer i formodede populære besparelsesforslag. De borgerlige kan ikke skuffe mig – jeg kender deres holdning til u-landene og deres problemer – men socialdemokratiet svigter deres grundlag og deres politiske holdning og gør derfor alle os, der tror på socialdemokratiets sociale engagement og forståelse, deprimeret. Statsministeren har med rette gang på gang understreget, at vi bør sikre de svageste grupper, når vi tvinges til nedskæringer. Er statsministeren det mindste i tvivl om, at den tredje verdens fattigste er de allersvageste og allermost udsatte? At olieprisernes stigning rammer utalte millioner i Asien og Afrika langt, langt hår-

dere end os privilegerede danske? At vi skal skære ned i vor velstand, men at det er et spørgsmål for millioner om overlevelse i den tredje verden?

Statsministeren citerede i en nytårstale for 3 år siden en gammel arbejdersang, hvis ord statsministeren håbede ville blive efterlevet af befolkningen. Statsministeren husker sikkert sangen: »Verden derude er stigen og fald, her er vort ansvar, her er vort kald«. Synes statsministeren virkelig, at regeringen og socialdemokratiet lever op til dette kald, når der er et klart flertal for at opretholde u-landsbistanden, hvis vel at mærke statsministeren og hans parti vil være med? Socialdemokratiets sociale holdning og ansvar må efter min mening ikke stoppe ved landegrænsen.

Arentoft (FP):

Det er hr. Bilgrav-Nielsens indlæg i første omgang, der kalder mig herop, idet han omtalte de 100 mill. kr.s besparelse på forsvaret og sagde, at vi nu skal ind i en besparelsesrunde, hvor alle må være med, også forsvaret.

Jeg mener, det er vigtigt at understrege, at det ikke blot er et spørgsmål om, at der bliver bevilget et beløb til forsvaret, og så er det i orden. Når der skal ofres 7 mia kr. eller mere på forsvaret, skal vi også have sikkerhed for, at disse penge anvendes effektivt og rigtigt. Og dansk forsvar skal være troværdigt. Det skal det være over for befolkningen, det skal det være over for forsvarets personel, og det skal det være over for vores NATO-partnere. Derfor vil jeg anbefale hr. Bilgrav-Nielsen at læse fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1974 og 1975 til finanslovsforslaget, hvor vi taler om en rammebevilling, og jeg citerer lidt fra bemærkningerne til ændringsforslagene:

»Det må derfor være den forsvarsminister, som er udgået som et resultat af det seneste folketingsvalg, som har frihed til at rokere med anvendelsen af det samlede beløb, og en indgående forhåndskontrol fra folketingets side er u hensigtsmæssig og umulig – også som følge af, at der på militærområdet er tale om, at så mange nye, vanskeligt forståelige og hurtigt skiftende forhold og omstændigheder – bl. a. som følge af hensyntagen til vore NATO-partnere – må hemmeligholdes i